



PARLAMENT DE CATALUNYA GRUP PARLAMENTARI DEL
PARTIT POPULAR DE CATALUNYA

AL PRESIDENT DE LA CENMFCE

JOSEP ENRIC MILLO I ROCHER, Portaveu del Grup parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, de conformitat amb el que estableix el Reglament de la Cambra, presenta les següents **CONCLUSIONS** als treballs de la CENMFCE.

Palau del Parlament, 25 d'octubre de 2011

Annex: document de conclusions

DOCUMENT DE CONCLUSIONS DEL GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA EN RELACIÓ ALS TREBALLS DE LA CENMFCE.

Consideracions generals.-

La Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes (LOFCA) s'ha anat modificant periòdicament des de la seva aprovació l'any 1980, el que ha comportat una millora contínua de la participació de les Comunitats Autònomes en els ingressos de l'Estat, així com un augment de la coresponsabilitat dels Governos autonòmics en l'àmbit normatiu i de recaptació en els tributs cedits. Ara bé, tot i aquesta millora del finançament autonòmic al llarg dels anys, continuen havent aspectes substancials que mereixen especial atenció i demanden una revisió.

La posició de Catalunya en les diferents formulacions del model de finançament, continua provocant un resultat final de pèrdua de posicions en termes de retorn dels ingressos de l'Estat respecte als ingressos que l'Estat recapta des de Catalunya. Aquest fet comporta la necessitat de modificar el model de finançament per tal que es garanteixi una més àmplia participació de Catalunya en l'àmbit normatiu i de recaptació de les diferents figures tributàries titularitat de l'Estat.

El model de finançament vigent, aprovat l'any 2009, finalitza la seva vigència l'any 2013, el que permet disposar d'un temps el suficientment ampli per obrir un període de reflexió i d'estudi amb l'objectiu d'aconseguir un finançament que garanteixi una millor prestació de serveis per part del sector públic català en el seu conjunt.

Per la seva part, l'elevat deute de les administracions públiques també es pot convertir en un fre alhora de cedir la capacitat normativa i la cessió d'ingressos si aquesta no va acompanyada d'una cessió dels deutes compromesos d'acord amb la participació en el conjunt d'ingressos públics.

Aquesta situació ens obliga, amb anterioritat, a assegurar la consolidació fiscal entre ingressos i despeses, sent només possible la millora del finançament de Catalunya des d'una situació de no recessió i/o estancament econòmic com l'actual, que provoca un augment del deute públic en general a més d'un deteriorament més ampli dels ingressos.

Un aspecte essencial en la millora del finançament per part de Catalunya és la necessitat d'incrementar la participació dels ajuntaments i del conjunt d'ens locals en els ingressos de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat, el que ha de garantir un nivell suficient d'ingressos que permeti donar compliment a les diferents necessitats de despesa.

Estem en un moment on hi ha un consens generalitzat en la necessitat que la Unió Europea tingui una participació més alta en l'àmbit fiscal, tant en termes d'harmonització de figures impositives i dels tipus de gravamen, com en l'emissió de deute públic, així com en el fet de la participació en els ingressos públics, que permeti disposar d'una política fiscal d'àmbit comunitari, que assegurari una unitat econòmica real entre els diferents estats membres de la Unió Europea. Aquest fet pot comportar modificacions fiscals que poden requerir la modificació de les diferents legislacions estatals que donin compliment als objectius comunitaris en l'àmbit de política fiscal. I tot això pot deixar sense efecte una determinada modificació del model de finançament.

La millora del finançament de Catalunya és d'una importància capital, el que ha de requerir del màxim consens i unitat per part de les diferents forces polítiques.

Conclusions.-

En base al context descrit en l'apartat anterior, el Grup parlamentari del Partit Popular de Catalunya eleva les següents conclusions a la Presidència de la Comissió:

1. Catalunya necessita una millora del seu finançament, que assegurí mantenir la mateixa posició relativa anterior a les aportacions de solidaritat envers la resta de territoris de l'Estat.
2. El compliment del principi de solidaritat interterritorial establert en l'article 138 de la Constitució no pot provocar que Catalunya perdi posicions en termes de renda per càpita amb la resta de Comunitats Autònomes.
3. La solidaritat interterritorial ha d'anar lligada a partides amb uns objectius i finalitats que assegurin el desenvolupament dels territoris receptors de solidaritat entre CCAA i a la suficiència de serveis socials bàsics.
4. La solidaritat interterritorial no pot anar destinada a donar un millor tracte en termes de tipus de gravamen per als contribuents de les Comunitats Autònomes receptores de solidaritat.
5. El model de finançament de les comunitats autònomes de règim comú ha de regular-se per llei orgànica, d'acord amb la reserva de llei orgànica establerta per l'article 157.3 CE, tot corresponent a les Corts Generals la seva aprovació, i això en relació també als articles 149.1.14è i 156 CE.

6. El model de concert basc i de conveni econòmic navarrès s'empara en la Disposició Addicional primera de la Constitució referent als drets històrics. Per la seva part, l'article 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya no contempla la singularitat de Catalunya en termes de reconeixement de drets històrics de caràcter públic.
7. Davant la cada cop més àmplia interrelació de bens, serveis, capitals i persones entre territoris, la inspecció tributària ha d'estar coordinada per l'administració territorialment més àmplia per tal d'assegurar l'adequada transmissió i recopilació d'informació que permeti combatre el frau fiscal amb la màxima eficàcia possible.
8. La modificació del model de finançament ha de comportar una millora substantiva en el grau de participació dels municipis i conjunt d'ens locals en els ingressos de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat, que asseguri la suficiència d'ingressos per fer front al conjunt de serveis que presten.
9. La millora del model de finançament entre l'Administració General de l'Estat i la Generalitat de Catalunya ha de comportar lleialtat i responsabilitat institucional recíproca.
10. La possible harmonització en termes normatius així com una major participació de la Unió Europea en termes de recaptació i participació en les figures impositives podria comportar una necessària revisió del model de finançament.